

16 iunie – 22 iunie

Babilonul și Armaghedonul

Textul de memorat: „Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!” (1 Petru 1:5)

Cum am afirmat deja, cartea Apocalipsa abundă în imagini și expresii preluate direct din Vechiul Testament. De exemplu, ea folosește de șase ori numele „Babilon”. Dar nu se referă la imperiul lui Nebucadnețar din Antichitate, care nu mai exista pe scena lumii de sute de ani. Ci Ioan întrebuițează imagini din Vechiul Testament pentru a exprima un adevăr. În acest caz, Babilonul - o mare putere politică și religioasă care asuprise poporul lui Dumnezeu - reprezintă aici marile puteri religioase și politice care vor urmări același scop în timpul sfârșitului.

În mod similar, cuvântul Armaghedon, care apare doar în Apocalipsa, derivă dintr-o expresie care se pare că are sensul „muntele din Meghido”, o referire la un loc din vechiul Israel. S-au făcut numeroase speculații cu privire la Armaghedon, mulți oameni așteptând ca, la sfârșitul lumii, să aibă loc un mare conflict armat în Meghido.

Săptămâna aceasta vom studia despre Babilon și despre Armaghedon și vom încerca să aflăm ce ne spune Biblia despre ele.

Duminică, 17 iunie – „Vinul mâniei ei”

1. Ținând cont de istoria Babilonului consemnată în Vechiul Testament, ce ne învață Apocalipsa despre Babilon, în contextul evenimentelor finale? Apocalipsa 14:8; 16:19; 17:5; 18:2,10,21

În Biblie găsim istoria a două cetăți-simbol: Ierusalimul și Babilonul. Ierusalimul era simbolul cetății lui Dumnezeu și al poporului Său (Psalmii 102:21; Isaia 52:9; 65:19; Apocalipsa 3:12), iar Babilonul era simbolul oprămirii, al violenței, al religiei false și al răzvrătirii față de Dumnezeu.

Gândește-te la Turnul Babel (Geneza 11:9). Din termenul ebraic pentru „Babel” derivă și numele Imperiului Babilonian. În 1 Petru 5:13, Petru le trimite credincioșilor salutări din partea bisericii „care este în Babilon”, ceea ce se consideră a fi o referire nu la vechiul imperiu, aflat în ruine în Irakul de astăzi, ci la Roma, cea care avea să devină în timp scurt asupritoarea bisericii. Denumirea aceasta este interesantă din perspectiva cărții Apocalipsa și din perspectiva rolului pe care declară că avea să-l joace Roma.

2. Ce ne descoperă profeția despre influența nefastă exercitată de Babilon asupra lumii și asupra poporului lui Dumnezeu? Apocalipsa 14:8; Apocalipsa 18:3

Nu încapă nicio îndoială că puterea pe care o reprezintă Babilonul, așa cum este descrisă în cartea Apocalipsa, este foarte coruptă, influența ei corupătoare extinzându-se, într-o măsură mai mare sau mai mică, în toată lumea. Expresia „vinul mâniei curviei ei” (Apocalipsa 14:8) face referire evidentă la doctrina falsă, la practici corupte și la urmările acestor practici. Babilonul este o forță care răspândește răul la „toate neamurile”. Toți trebuie să fie atenți să nu se lase corupți de el.

În lumea contemporană, peste tot există corupție, confuzie, oprămiră. Ce ne spune aceasta despre nevoia de a fi ancorați în Isus și în Cuvântul Său?

Luni, 18 iunie – A căzut Babilonul!

3. Ce ne spune pasajul din Apocalipsa 18:1-10 despre „Babilonul cel mare”?

A doua solie îngerească (Apocalipsa 14:8) cu privire la căderea Babilonului este repetată în Apocalipsa 18:2 pentru a sublinia cât de corupt a ajuns. „Biblia declară că, înainte de venirea Domnului, Satana va acționa prin «tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase și cu toate amăgirile nelegiurii». Cei care «n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți» vor fi lăsați să accepte «o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună» (2 Tesaloniceni 2:9-11). Până când nu se va ajunge la acest nivel și nu se va realiza unirea deplină a bisericii cu lumea în toată creștinătatea, căderea Babilonului nu va fi completă. Schimbarea este progresivă, iar împlinirea perfectă a profeției din Apocalipsa 14:8 este încă în viitor.” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 320)

Dacă a venit deja „împlinirea perfectă” a acestei profeții, doar Dumnezeu știe. Ce știm noi este că, potrivit acestor texte, Babilonul spiritual va fi judecat într-o zi de Dumnezeu pentru faptele sale foarte rele. „Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până la cer și Dumnezeu Și-a adus aminte de neleguirile ei” (Apocalipsa 18:5). Cuvintele acestea reflectă limbajul folosit în Vechiul Testament cu referire la Babilonul antic (Ieremia 51:9) și arată că și Babilonului modern îi va veni, cu siguranță, timpul de judecată. Și Babilonul de odinioară a fost judecat (Daniel 5). Scriptura arată foarte clar în mai multe locuri că, într-o zi, toți vor da socoteală pentru faptele lor.

Noi, creștinii, avem un Mijlocitor care ne va reprezenta la această judecată (1 Ioan 2:1; Daniel 7:22). Cât de încurajator este gândul acesta! Altfel, nici soarta noastră nu ar fi deloc mai bună decât a Babilonului!

Ce înseamnă pentru tine faptul că toate nedreptățile și neleguirile care rămân nepedepsite acum vor fi pedepsite de Dumnezeu la sfârșit?

Marti, 19 iunie – Armagedonul

Oamenii în general, dar, din păcate, și mulți creștini, nu cunosc bine cartea Apocalipsa, dar au auzit totuși, măcar în treacăt, despre Armagedon. În cultura secularizată, Armagedonul a devenit simbolul conflictului final, în care atârână în balanță soarta întregului pământ. De pildă, în filmul hollywoodian *Armageddon*, un asteroid uriaș amenință să distrugă planeta. Într-o anumită măsură, ideea de sfârșit al lumii le este cunoscută maselor.

Mulți creștini familiarizați cu cartea Apocalipsa și care cred în ea consideră că bătălia de la Armagedon se referă la un conflict armat efectiv care va avea loc în Orientul Mijlociu la sfârșitul lumii. O astfel de interpretare susține că o armată de două sute de milioane de asiatici va invada nordul Israelului. Alții fac o obsesie din diversele conflicte militare și politice desfășurate în acea zonă a lumii care, potrivit lor, vor pregăti terenul pentru lupta armată finală de la Armagedon, undeva în zona Meghido.

Biblia ne spune însă cu totul altceva. Armagedonul va constitui, într-adevăr, apogeul conflictului, dar nu va fi o înfruntare între națiuni inamice, ci între cele două tabere între care se dă marea luptă. Nu va fi un conflict economic sau politic, ci unul religios, cu unele aspecte economice și politice.

4. Ce descoperim în Apocalipsa 16:12-16 despre Armagedon?

Limbajul folosit aici este figurat: niște duhuri necurate care seamănă cu niște broaște ies din gura balaurului, din gura prorocului mincinos și din gura fiarei (puterile din Apocalipsa 13). Bătălia decisivă se dă când niște „duhuri de draci” (Apocalipsa 16:14) îi strâng pe toți împărații pământului pentru „războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic”. Însă aici este vorba de un conflict cosmic desfășurat între forțele lui Hristos și forțele lui Satana. Nu este o bătălie limitată la zona Meghido, după cum nici Babilonul din Apocalipsa nu se limitează la Irakul modern.

Ce implicații are această luptă pentru fiecare dintre noi?

Miercuri, 20 iunie – Armagedonul și muntele Carmel (1)

Ce reprezintă totuși acest loc numit „Armagedon”? Numele pare a însemna „muntele din Meghido”. Însă, în zona cunoscută sub numele Meghido, nu există niciun munte. Doar în vecinătatea ei se află muntele Carmel.

Unii cercetători au dedus astfel că expresia „muntele din Meghido” ar face referire la Carmel. Mai mult, cercetătorii Bibliei au văzut în experiența lui Ilie de pe muntele Carmel un simbol al evenimentelor descrise în Apocalipsa 13.

După cum am remarcat ieri, Apocalipsa 16:13, cu referirea lui la balaur, fiară și prorocul mincinos, arată către evenimentele din Apocalipsa 13.

În Apocalipsa 13, acțiunea începe să se intensifice în versetele 13 și 14, unde se spune că fiara a doua făcea lucruri supranaturale - „făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor” (vers. 13). Evenimentele acestea duc apoi la confruntarea dintre cei care I se închină Dumnezeului adevărat și cei care se închină „icoanei fiarei” (vers. 14).

5. Ce eveniment relatat în 1 Împărați 18:1-18 reflectă parțial evenimentele finale descrise în cartea Apocalipsa?

Evenimentul prezentat aici are un element comun cu marea luptă - recunoașterea autorității Dumnezeului creator. Ilie arată care este problema: *oamenii au părăsit Legea lui Dumnezeu și se închină dumnezeilor falși și ascultă de ei*. N-a fost aceasta problema dintotdeauna a oamenilor, în diferitele forme pe care le-a luat ea de-a lungul istoriei? Noi ne închinăm fie „Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor” (Apocalipsa 14:7), fie altcuiva sau la altceva. În cazul descris în Apocalipsa 13, oamenii se închină fie Domnului, fie fiarei și icoanei ei. Nu există decât două posibilități. Suntem fie de partea lui Dumnezeu, fie de partea lui Satana. Este o chestiune extrem de importantă în prezent, dar va fi mai ales în conflictul final, unde, așa cum s-a întâmplat pe muntele Carmel, linia de demarcație dintre cele două categorii va deveni foarte clară.

Joi, 21 iunie – Armagedonul și muntele Carmel (2)

6. Ce s-a întâmplat în continuare pe Carmel, care a fost deznodământul și (fără a forța textul) ce aspecte întâlnite aici se vor repeta, la scară mai mare, la sfârșitul timpului, când marea luptă va atinge punctul culminant? 1 Împărați 18:18-40

Controversa de pe muntele Carmel a fost între Ilie, profetul lui Dumnezeu, și sutele de preoți ai lui Baal. (Reprezentanții răului erau mult mai numeroși decât reprezentanții binelui.) Ea a constat dintr-un test prin care se urmărea să se vadă cine este Dumnezeu adevărat - Dumnezeu care a creat cerul și pământul sau Baal, un alt chip al „balaurului” și al mijloacelor prin care el încearcă să înșele lumea (Apocalipsa 12:9).

Preoții i-au cerut lui Baal să trimită foc ca să ardă animalul de jertfă. Au strigat la el de dimineață până la amiază. „Strigați tare”, le-a spus Ilie cu sarcasm. „Poate că doarme” (1 Împărați 18:27). Preoții au intrat în delir și și-au făcut tăieturi cu săbiile, până le-a curs sânge. În cele din urmă, la momentul jertfei de seară, au renunțat epuizați.

7. Citește Apocalipsa 16:13; 19:20,21 și compară cu textele care vorbesc despre soarta profeților mincinoși ai lui Baal. Ce concluzie putem trage de aici?

Sunt multe lucruri pe care nu le cunoaștem, cel puțin deocamdată, despre Armagedon, însă știm care va fi deznodământul: anihilarea dușmanilor lui Dumnezeu și scoaterea lui Dumnezeu și a sfinților Lui de sub acuzare.

Citește 1 Corinteni 15:1,2. Pasajul acesta nu tratează despre Armagedon, dar are legătură cu pregătirea noastră pentru evenimentele viitoare. Ce îndemn al apostolului Pavel este relevant pentru noi aici? Citește și Apocalipsa 16:15, care vorbește despre Armagedon. Care este mesajul comun al acestor texte pentru noi astăzi?

Vineri, 22 iunie – Un gând de încheiere

„În câteva locuri din relatarea bătăliei de la Armagedon, creaturile hidoase și evenimentele urâte se refugiază pentru o clipă în culise și ne este oferită o frântură de adevăr personal. După cum am văzut, un asemenea loc

este Apocalipsa 16:15: «Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea.» Textul acesta, situat în centrul singurului pasaj din Biblie în care apare numele Armaghedon, reia în ecou numeroasele pasaje din Noul Testament legate de pregătirea personală pentru revenirea lui Isus și pentru evenimentele finale.

Un alt text este Apocalipsa 17:14: «Ei se vor război cu Mielul, dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși care sunt cu El, de asemenea, îi vor birui.» În acest mare război de la sfârșit este implicată o armată de oameni al cărei scop principal nu este distrugerea altor oameni cu arme, ci credinșia față de chemarea și alegerea divină. Este o luptă foarte diferită de cele pe care le poartă astăzi națiunile și rebelii. După cum am afirmat în mod repetat, bătălia de la Armaghedon este o bătălie pentru cucerirea minții. Este și o bătălie pentru cucerirea inimii - o chemare la credința sinceră în Mielul care a fost înjunghiat (Apocalipsa 5:9,10,12; 13:8).” (Jon Paulien, *Armageddon at the Door*, ed. 2008, p. 193)

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Corinteni 1-7

1. Cum sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc?
2. Cu privire la cine le-a vorbit Pavel „în icoană de vorbire”?
3. Despre ce fel de om le-a scris Pavel corintenilor că nici nu trebuia să mănânce împreună?
4. Cu privire la ce subiect a scris Pavel, folosind expresia „după părerea mea”?

Istoria mântuirii, capitolul 17

5. În ce privință nu este Domnul mai puțin meticolos astăzi?